

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **PhDr. M. J.**, zast. JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem, se sídlem Praha 5, Kořenského 15/1107, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Borovská 81/11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2011, č. j. 163550/2011/KUSK, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 345/2011, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění,

t a k t o :

- I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 8 A 345/2011 rozhodnout nejpozději ve lhůtě **do 31. 1. 2014**.
- II. Žalobci **se přiznává** náhrada nákladů řízení ve výši 4.114 Kč; tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále „navrhovatelka“) podala u Městského soudu v Praze dne 1. 11. 2011 žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného.

Dne 7. 10. 2013 bylo Nejvyššímu správnímu soudu Městským soudem v Praze (dále „městský soud“) postoupeno podání obsahující návrh na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále „zákon o soudech a soudcích“), které navrhovatelka učinila dne 27. 9. 2013 u městského soudu.

Navrhovatelka uvádí, že se snažila průběh řízení soudu maximálně usnadnit již tím, že současně s žalobou uhradila soudní poplatek, žalobu podala v předepsaném počtu vyhotovení, k výzvě soudu stran možnosti rozhodnutí o věci bez nařízení jednání i k podjatosti soudců se obratem vyjádřila; navrhovatelka souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání a podjatost nenamítá.

Dle názoru navrhovatelky se nejedná o věc složitou skutkově ani právně.

Ze strany navrhovatelky byly učiněny všechny potřebné úkony, svým postupem tedy nedala žádný důvod pro průtahy v řízení, které zde evidentně existují.

Navrhovatelka dále podání svého návrhu na určení lhůty odůvodňuje tím, že je v důsledku správného rozhodnutí omezena ve svých právech a vystavena značné nejistotě; ta je dána tím, že více jak dva roky od podání ohlášení stavebnímu úřadu není v dané věci najisto postavena otázka zákonnosti postupu při výkonu dispozičních práv vlastníka nemovitosti. Navrhovatelce je znemožněn výkon jejího vlastnického práva, a to práva nakládat s majetkem, když je až do konečného rozhodnutí ve věci samé nucena zdržet se realizace jednoduché stavby přípojky na veřejný vodovod a kanalizační síť na svém pozemku.

Městský soud postoupil návrh bez vyjádření.

Nejvyšší správní soud ověřil skutečnosti v návrhu uvedené z předloženého soudního spisu, přitom zjistil, že poslední úkon ve spise byl učiněn 2. 2. 2012 (zaslání vyjádření žalovaného navrhovatelce), a dospěl k závěru, že návrh je důvodný.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v platném znění, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odstavce 8 cit. ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud již opakovaně konstatoval, že průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu postupem soudu (či více soudů) k neodůvodněné pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu. V řízení podle § 174a odst. 6 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský (městský) soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v dané věci všechny procesní úkony soudu byly učiněny v přiměřených časových lhůtách, avšak od 2. 2. 2012 do doby, kdy navrhovatelka podala návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, byl soud zcela nečinný.

Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je rozhodující, že žaloba byla věcně i místně příslušnému soudu postoupena již dne 1. 11. 2011 a doba, po kterou soud ničeho v řízení nečinil (tj. od 2. 2. 2012) je více než 1,5 roku. Taková lhůta není lhůtou v dané věci přiměřenou.

Nejvyšší správní soud na tomto místě konstatuje, že nikterak nezpochybňuje, že soud je povinen vyřizovat věci podle pořadí nápadu. K takové případné argumentaci Nejvyšší správní soud uvádí, že odkazy na pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu Ústavního soudu,

který opakovaně ve svých rozhodnutích uvádí, že „*průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít ke tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/07 a další).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem a důrazem na složitost věci, její závažnost, jakož i s ohledem na postup navrhovatelky v řízení, která se nikterak negativně nepodílela na délce řízení, a na dosavadní postup soudu, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro vydání rozhodnutí. Touto lhůtou je městský soud vázán.

Návrh navrhovatelky byl uznán jako oprávněný, ve smyslu poslední věty § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Z obsahu spisu soud zjistil, že zástupce navrhovatelky učinil jeden úkon (podání návrhu). Soud rozhodl tak, že se navrhovatelce náhrada nákladů řízení přiznává ve výši 1 x 3.100 Kč a 1 x 300 Kč, celkem 3.400 Kč [dle § 9 odst. 4 písm. d) a dle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Zástupci tak bude do 1 měsíce od právní moci usnesení vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu odměna ve výši 3.400 Kč., zvýšená o 21 % DPH, tedy celkem 4.114 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 10. října 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu